

Men jeg undrer mig over, at der er nogen, der kan mene, at det her lovforslag ikke handler om dispensationsmuligheder, i og med at det, vi behandler her, er spørgsmål om at give en bemyndigelse til at lave nogle prøver som en forudsætning for at kunne få dansk indfødsret. Der må det da være en naturlig del af den diskussion, hvilke muligheder der så er for at kunne blive fritaget for den prøve, hvis der er særlige omstændigheder.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Allan Niebuhr, den konservative ordfører: Hvordan kan det være, at den konservative ordfører, som jeg går ud fra forhandlede det på plads med det andet regeringsparti og Dansk Folkeparti, accepterede, at man ikke kan få en dispensation, det er sagt konkret, hvis det er sådan, at man lider af posttraumatisk stress-syndrom? Hvorfor har man indgået aftalen?

Jeg er enig med hr. Allan Niebuhr i, at han nu står i en svag position, fordi der er indgået en aftale, men hvorfor har man indgået aftalen, når hr. Allan Niebuhr siger, at han fra starten faktisk har været modstander af den aftale, han selv har indgået?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu er det sådan, at man altid har lov til at blive klogere; og man har også lov til at erkende, hvis man har lavet noget, hvor man måske bagefter kommer til at se, at det, hvis man havde været opmærksom på det, burde have været lavet på en anden måde.

Der er ingen tvivl om, at hensigten med det her var, og det har også været sagt af flere end mig her fra talerstolen, at vi har set et væld af lægeerklæringer om netop lidelsen posttraumatisk stress-syndrom, vi har haft lægeerklæringer, som jeg nævnte det ved forespørgslen i januar, på, at den pågældende med lidelsen posttraumatisk stress-syndrom i svær grad ikke ville kunne lære dansk, og vi har givet afslag, hvorefter den pågældende et halvt år efter tager eksamen i danskprøve 2 og dermed går direkte på lovforslaget, som det hedder.

Altså, vi har haft en form for måske manglende respekt for det, der stod i nogle af de lægeerklæringer, og det er det, der er grunden til, at der kom til at stå, som der gjorde. At jeg så gerne vil prøve, om jeg kunne få det her lavet om, er i erkendelse af, at jeg er blevet klogere, af, at jeg måske ikke har gjort mit arbejde godt nok. Det

skal jeg gerne erkende, men sådan er situationen.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes da på sin vis, det er tiltalende, at hr. Allan Niebuhr kommer med en klar tilståelse af, at han ikke har lavet en aftale, som var god nok, og at han ikke har været tilstrækkelig opmærksom. Men det må vel også være en ministers ansvar, når man sidder med hele apparatet, at fremlægge tilstrækkelige, ordentlige oplysninger for dem, man sidder og forhandler med.

Derfor vil jeg godt spørge: Er Det Konservative Folkeparti parat til, med det, som hr. Allan Niebuhr nu har været ude og sige, og som han har oplyst er med baggrund i en diskussion i den konservative folketingsgruppe, bare at acceptere, at hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti kan sige, at det vil de ikke acceptere, uanset hvor sagligt det er? Det, vi taler om her, er jo rigtige levende mennesker, som man giver en urimelig behandling.

Eller er hr. Allan Niebuhr og Det Konservative Folkeparti parat til at få løst det her problem på en anstændig måde sammen med det flertal, som hr. Allan Niebuhr sammen med De Konservative kan skabe her i Folketinget for den sag?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg er ikke parat til at placere aben på andres skuldre end mine egne. Det er mig, der på den konservative gruppes vegne har forhandlet det her igennem, og det er mig, der er blevet opmærksom på, at det her ville jeg måske gerne have skrevet på en anden måde. Det har jeg forelagt min gruppe og har fået opbakning til at prøve at arbejde på. Men vi er stadig væk også, som jeg sagde før, et ordentligt parti, der har indgået en aftale. Hvis den aftale skal ændres, skal den ændres med de parter, der har været villige til at lave en aftale sammen med os, så vi også kan tro på hinanden i kommende aftaler.

Jeg håber stadig væk på – også for de menneskers skyld, som det berører – at jeg kan aftale det her på en anstændig og en værdig måde. Men jeg er ikke interesseret i at begynde at dele ansvar ud. Ansvar er alene mit.

Formanden:

Tak til hr. Allan Niebuhr. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.